

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Forespørgsel nr. F 15:*Forespørgsel til udenrigsministeren:*

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om forhandlingerne på EF-topmødet og den danske regerings stillingtagen til de dér fremsatte forslag?«

Af Gade (SF) og Albrechtsen (VS).

(Forespørgslen anmeldt 20/11 85. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/11 85).

Formanden:

Jeg vil godt her meddele, at det er min agt at gennemføre dagsordenen, dvs. også den næste forespørgsel, men afstemningen om eventuelle dagsordener vedrørende den sidste sag på dagsordenen, forespørgsel nr. F 14 til forsvarsministeren, vil først finde sted i morgen ved mødets begyndelse.

*Begrundelse***Gade (SF):**

Det startede med kuppet i Milano, hvor et flertal af EFs medlemslande med Italien i spidsen gennemtrumfede, at der skulle indkaldes til en regeringskonference – før det lå Doogeudvalget og rapporten inden Milano-topmødet – og et flertal i folketinget mente, at Danmark skulle deltage i denne regeringskonference.

Her i folketinget er regeringskonferencen blevet drøftet i forbindelse med åbningsdebatten, og ellers er drøftelserne blevet ført i markedsudvalget, herunder også drøftelserne forud for det sidste topmøde i Luxembourg. Vi var her i den besynderlige situation, at regeringen ikke bad om at få et mandat, selv om den f.eks. før Milanotopmødet udtrykkelig bad om ét. Markedsudvalget var derfor kun i stand til at give råd til regeringen.

Så står vi nu med et samlet resultat, hvor der kun mangler en sidste afpudsning på EF-udenrigsministermødet i næste uge. Forespørgerne mener derfor, tiden er inde til at

vurdere resultatet og skabe klarhed, og forespørgerne mener, at en sådan vurdering skal finde sted her i folketingssalen og ikke blot på lukkede udvalgsmøder. Derfor forespørgslen til udenrigsministeren.

*Besvarelse***Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Regeringskonferencen om EFs fremtid holdt sit første møde den 9. september i år. Forhandlingerne blev med visse undtagelser ført til ende på Det europæiske Råds møde den 2.-3. december i år. To lande, nemlig Danmark og Italien, tog ikke stilling til de foreliggende tekster.

Regeringskonferencen afspejler den erkendelse, der breder sig i Europa, om, at de europæiske økonomier er ved at gå i stå, og at Europa er ved at tabe det teknologiske kapløb med USA og Japan. Det er det, der ofte betegnes eurosclerose. Dette billede træder klart frem, når det holdes for øje, at spørgsmålet om EFs indre marked og afvikling af de eksisterende resterende handelshindringer, herunder tekniske standarder m.v., var det vigtigste punkt på mødet, og det var også det, der beslaglagde størstedelen af den tid, der var til rådighed på mødet.

Det forhandlingsresultat, som blev opnået, vil jeg driste mig til at kalde epokegørende i to henseender, som begge vedrører det indre marked.

For det første var der enighed om at overgå fra enstemmighed til kvalificeret flertal, når der skal tages stilling til direktiver på dette område, samtidig med at der blev udarbejdet en mekanisme, der for sådanne direktiver sikrer medlemslandenes handlefrihed, når det drejer sig om emner, der er nævnt i traktatens artikel 36, altså sundhed m.v. plus arbejdsmiljø og det ydre miljø.

For det andet slås det nu fast, at de hensyn, der skal forfølges i henhold til traktaten, ikke alene er økonomiske og erhvervsmæssige hensyn. Det er også hensyn, der vedrører arbejdsmiljø og det ydre miljø.

I en tid, hvor en stor del af debatten, både i Europa og i Danmark, har drejet sig om EFs institutioner, er det nok værd at standse op et øjeblik og veje den helt afgørende nydannelse i samarbejdets indholdsmæssige opbygning, som den nye balance mellem på den ene side det indre marked og på den